

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șaptea)

30 mai 2018*

„Recurs – Funcție publică – Remunerație – Alocații familiale – Alocație școlară – Refuz de rambursare a unor cheltuieli de școlarizare – Articolul 3 alineatul (1) din anexa VII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene”

În cauza C-390/17 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 28 iunie 2017,

Irit Azoulay, cu domiciliul în Bruxelles (Belgia),

Andrew Boreham, cu domiciliul în Wansin-Hannut (Belgia),

Mirja Bouchard, cu domiciliul în Villers-la-Ville (Belgia),

Darren Neville, cu domiciliul în Ohain (Belgia),

reprezențați de M. Casado García-Hirschfeld, avocat,

recurenți,

cealaltă parte din procedură fiind:

Parlamentul European, reprezentat de L. Deneys și de E. Taneva, în calitate de agenți,

pârât în primă instanță,

CURTEA (Camera a șaptea),

compusă din domnul A. Rosas (raportor), președinte de cameră, doamna C. Toader și domnul E. Jarașiūnas, judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 22 martie 2018,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, doamna Irit Azoulay, domnul Andrew Boreham, doamna Mirja Bouchard și domnul Darren Neville solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 28 aprilie 2017, Azoulay și alții/Parlamentul (T-580/16, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2017:291), prin care s-a respins acțiunea acestora care urmărea anularea deciziilor individuale ale Parlamentului European din 24 aprilie 2015 prin care li se refuza acordarea alocațiilor școlare pentru anul 2014/2015 și, în măsura în care este necesar, anularea deciziilor individuale ale Parlamentului din 17 și din 19 noiembrie 2015 în măsura în care resping în parte reclamațiile acestora din 20 iulie 2015.

Cadrul juridic

- 2 Potrivit articolului 67 alineatul (1) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, în versiunea aplicabilă în litigiu (denumit în continuare „statutul”):

„Alocațiile familiale cuprind:

[...]

(c) alocația școlară.”

- 3 Articolul 3 alineatul (1) din anexa VII la statut prevede:

„În condițiile stabilite de dispozițiile generale de aplicare a prezentului articol, funcționarul beneficiază de o alocație școlară destinată acoperirii cheltuielilor de școlarizare suportate de acesta, în limita unui plafon lunar de 260,95 [euro], pentru fiecare copil aflat în întreținerea sa [...], în vârstă de cel puțin cinci ani și care frecventează cu regularitate cursurile de zi ale unei instituții de învățământ primar sau secundar cu plată sau ale unei instituții de învățământ superior. [...]

[...]”

- 4 În temeiul articolului 110 din statut, Parlamentul a adoptat la 18 mai 2004 dispozițiile generale de aplicare privind acordarea alocației școlare prevăzute la articolul 3 din anexa VII la statut (denumite în continuare „DGA”). Articolul 3 din DGA prevede:

„În limita plafoanelor prevăzute la alineatul (1) primul și al treilea paragraf ale articolului 3 din anexa VII la statut, alocația școlară B acoperă:

(a) taxele de înscriere și de frecventare a instituțiilor de învățământ;

(b) costul transportului

cu excluderea tuturor celorlalte cheltuieli și în special:

- a cheltuielilor obligatorii, precum cheltuielile pentru achiziționarea cărților, a materialului școlar, a unui echipament sportiv, acoperirea unei asigurări școlare și a cheltuielilor medicale, taxele de examen, cheltuielile efectuate pentru activități școlare externe comune (precum excursiile, vizitele și călătoriile școlare, stagiile sportive etc.), precum și a altor cheltuieli aferente aplicării programei școlare a instituției de învățământ frecventate,
- a cheltuielilor rezultate din participarea copilului la excursii la munte, la mare sau în aer liber, precum și la activități similare.”

Istoricul litigiului

5 Istoricul litigiului a fost descris de Tribunal după cum urmează:

- „1 Prima reclamantă, doamna [...] Azoulay, are un copil înscris din luna septembrie a anului 2014 la Athénée Ganenou în Bruxelles (Belgia). Ceilalți trei reclamanți, domnul [...] Boreham, doamna [...] Bouchard și domnul [...] Neville, au copii înscriși la École internationale Le Verseau din Bierges (Belgia). Reclamanții care aveau deja copii înscriși în aceste instituții de învățământ anterior anului 2014 au primit, până în anul școlar 2014/2015, rambursarea cheltuielilor de școlarizare a acestora în limitele plafonului lunar.
- 2 Școala internațională Le Verseau este o școală neconfesională care face parte din Fédération des établissements libres subventionnés indépendants (Federația Instituțiilor Libere Subvenționate Independente, FELSI) și este subvenționată de Comunitatea Franceză. Cursurile sunt predate în franceză și în engleză începând de la grădiniță, de către profesori vorbitori nativi ai acestor limbi. Totuși, această școală nu este finanțată în totalitate din această subvenție. Ea dispune de resurse proprii, care îi sunt furnizate în special de asociația fără scop lucrativ Les Amis du Verseau.
- 3 Athénée Ganenou este o școală confesională care este subvenționată de Comunitatea Franceză, a cărei programă de învățământ oficială și completă o aplică, la care se adaugă mai multe ore pe săptămână pentru învățarea limbii ebraice, a istoriei iudaismului, a Bibliei și a limbii engleze încă din secțiunea primară. Această școală nu este finanțată în totalitate prin această subvenție. Ea beneficiază de resurse proprii, care îi sunt furnizate în special de asociația fără scop lucrativ Les Amis de Ganenou.
- 4 În lunile octombrie și noiembrie ale anului 2014, reclamanții au introdus cereri de rambursare a cheltuielilor de școlarizare pe care le-au efectuat pentru copiii aflați în întreținere, împreună cu documente justificative emise de școlile vizate, identice cu cele care au fost anexate la cererile lor anterioare de rambursare a unor astfel de cheltuieli de școlarizare care au fost acceptate.
- 5 La 24 aprilie 2015, reclamanții au primit o notificare privind respingerea definitivă a cererilor lor de rambursare a cheltuielilor de școlarizare [...] pentru motivul că condițiile vizate la articolul 3 alineatul (1) din anexa VII la [statut] nu erau îndeplinite, întrucât cele două școli vizate nu erau instituții de învățământ cu plată în sensul acestei dispoziții, contribuțiile opționale ale reclamanților la asociațiile fără scop lucrativ vizate aflându-se în afara cadrului învățământului obligatoriu gratuit, astfel cum a fost prevăzut de legislația belgiană.
- 6 Fiecare dintre reclamanți a introdus la 20 iulie 2015 o reclamație în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut. Prin deciziile [...] din 17 și din 19 noiembrie 2015, aceste reclamații au fost respinse [...]. Totuși, secretarul general al Parlamentului a decis să acorde reclamanților «în mod voluntar și excepțional» alocația școlară pentru anul 2014/2015, dar să nu le-o mai acorde pentru anii școlari următori în cazul școlarizării la École internationale Le Verseau și la Athénée Ganenou.”

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 6 Recurenții au solicitat Tribunalului anularea deciziilor din 24 aprilie 2015, în măsura în care este necesar, anularea deciziilor din 17 și din 19 noiembrie 2015, „cu o excepție totuși în ceea ce privește decizia secretarului general al Parlamentului de a le acorda în mod voluntar și excepțional alocația școlară pentru anul 2014/2015”, obligarea Parlamentului la plata către aceștia a alocației școlare pentru anul 2015/2016, majorată cu dobânzi, calculate de la datele la care aceste sume au fost datorate și obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată.

- 7 În susținerea acțiunii, reclamanții au invocat trei motive întemeiate, în primul rând, pe încălcarea articolului 3 alineatul (1) din anexa VII la statut și pe o eroare vădită de apreciere, în al doilea rând, pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime și, în al treilea rând, pe încălcarea principiilor egalității de tratament și buneii administrări. Tribunalul a respins fiecare dintre aceste motive, precum și, în consecință, concluziile prin care se urmărește anularea deciziilor din 24 aprilie 2015. Ținând seama de această respingere, Tribunalul a apreciat că nu mai este necesar să statueze cu privire la concluziile prin care se urmărește obligarea Parlamentului la plata către reclamanți a alocației școlare pentru anul 2015/2016.

Concluziile părților

- 8 Recurenții solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate;
 - admiterea concluziilor prezentate în primă instanță și
 - obligarea Parlamentului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.
- 9 Parlamentul solicită Curții:
- respingerea recursului ca nefondat și
 - obligarea recurenților la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

Cu privire la primul motiv

Argumentația părților

- 10 Prin intermediul primului motiv, recurenții contestă punctele 31-36 și 38 din hotărârea atacată. Aceștia susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a interpretat noțiunea „cheltuieli de școlarizare” în lumina circularei nr. 4516 din 29 august 2013 a Fédération Wallonie-Bruxelles, intitulată „Gratuitatea accesului la învățământul obligatoriu”, care este o circulară informativă destinată autorităților naționale.
- 11 Potrivit recurenților, noțiunea statutară „cheltuieli de școlarizare” este o noțiune autonomă care trebuie interpretată ținând seama de obiectivele urmărite prin reglementarea din care face parte și de contextul acesteia. Obiectivul alocațiilor ar fi luarea în considerare în mod adecvat a situației familiale a funcționarului și în special plata către acesta a unor „suplimente” de remunerație aferente cheltuielilor pe care trebuie să le suporte în mod efectiv, indiferent de sistemul în care studiază copilul său. În speță, cheltuielile efectuate de recurenți ar fi destinate finanțării educației copiilor lor și ar fi justificate în mod adecvat.
- 12 Astfel cum a arătat Tribunalul la punctul 32 din hotărârea atacată, recurenții nu au contestat că neplata cheltuielilor în cauză nu poate conduce la excluderea copiilor lor dintr-o instituție de învățământ obligatoriu belgiană. Totuși, copiii ai căror părinți nu plătesc cheltuielile aferente programului educativ specific pot fi excluși din acest program. Atunci ar fi obligați să urmeze programe de învățământ naționale, deși limba maternă a copiilor recurenților, precum și moștenirea lor culturală sunt diferite de cele ale poporului belgian.

- 13 Pe de altă parte, recurenții arată că Tribunalul a denaturat faptele atunci când a considerat, la punctele 31 și 36 din hotărârea atacată, că facturarea cheltuielilor de școlarizare de către o asociație fără scop lucrativ susținută de părinții elevilor nu ar fi în conformitate cu reglementarea națională, deși asociațiile respective nu facturează prestațiile pe care școala trebuie să le furnizeze gratuit, ci mai degrabă prestațiile de învățământ care nu fac parte din programa obligatorie belgiană. Cu alte cuvinte, aceste contribuții specifice ar servi exclusiv la finanțarea cursurilor care nu sunt subvenționate de Fédération Wallonie-Bruxelles și care formează specificul școlii alese și al proiectului său educativ.
- 14 În cele din urmă, recurenții contestă punctul 40 din hotărârea atacată, în care Tribunalul a statuat că, „întrucât cotizațiile plătite către asociațiile fără scop lucrativ vizate nu pot fi calificate drept cheltuieli de școlarizare, ele constituie cheltuieli generate de cerințe și de activități legate de aplicarea programei școlare, respectiv participarea copiilor la proiectul specific și de școlarizare nesubvenționat al școlilor în cauză și trebuie considerate drept «alt[e] cheltuieli aferente aplicării programei școlare a instituției de învățământ frecventate» în sensul articolului 3 al doilea paragraf din DGA, care, potrivit aceleiași dispoziții, nu sunt acoperite de alocația școlară B”.
- 15 Parlamentul contestă argumentele recurenților.

Aprecierea Curții

- 16 Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a amintit, la punctele 19 și 20 din hotărârea atacată, că alocația școlară prevăzută la articolul 3 alineatul (1) din anexa VII la statut este destinată să acopere „cheltuielile de școlarizare” efectuate de un funcționar pentru fiecare copil aflat în întreținerea sa care frecventează în mod regulat cursurile cu program complet ale unei „instituții de învățământ primar sau secundar cu plată”.
- 17 Nu se contestă de recurenți faptul că noțiunea „cheltuieli de școlarizare” este o noțiune autonomă de drept al Uniunii. În vederea interpretării acestei noțiuni trebuie să se țină seama în special de modul său de redactare și de obiectivele urmărite prin reglementare.
- 18 Modul de redactare a articolului 3 alineatul (1) din anexa VII la statut indică fără echivoc că aceste cheltuieli efectuate trebuie să permită frecventarea unei instituții cu plată. Astfel cum a arătat avocatul general la punctul 2 din concluzii, obiectivul adoptării acestei dispoziții a fost apropierea alocației școlare de nivelul real al cheltuielilor efectuate de funcționari.
- 19 Interpretat în lumina articolului 3 alineatul (1) din anexa VII la statut, articolul 3 din DGA prevede că alocația școlară acoperă cheltuielile de înscriere și de frecventare a instituțiilor de învățământ cu plată și cheltuielile de transport, cu excluderea tuturor celorlalte cheltuieli.
- 20 Având în vedere caracterul autonom al noțiunii „cheltuieli de școlarizare”, calificarea acestei noțiuni depinde de natura însăși și de elementele constitutive ale cheltuielii care trebuie rambursată (Hotărârea din 8 septembrie 2011, Bovagnet/Comisia, F-89/10, EU:F:2011:129, punctul 22).
- 21 În consecință, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a examinat natura și elementele constitutive ale cheltuielilor invocate de recurenți pentru a determina dacă acestea puteau fi calificate drept „cheltuieli de înscriere și de frecventare a instituțiilor de învățământ” cu plată.
- 22 Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept nici atunci când s-a referit la circulara nr. 4516, care cuprinde informații privind legislația aplicabilă în Comunitatea Franceză din Belgia în ceea ce privește gratuitatea învățământului obligatoriu.

- 23 În această privință, nu s-a contestat de către recurenți faptul că École internationale Le Verseau și Athénée Ganenou nu solicită cheltuieli de înscriere sau de frecventare. Un asemenea element este suficient pentru a exclude aceste școli din rândul celor care constituie instituții de învățământ cu plată, în sensul articolului 3 alineatul (1) din anexa VII la statut, astfel cum s-a precizat la articolul 3 din DGA. În consecință, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a dedus, la punctul 36 din hotărârea atacată, că cotizațiile solicitate de organisme terțe precum asociațiile fără scop lucrativ, în temeiul participării copiilor la proiectul specific și de școlarizare nesubvenționat al școlilor menționate nu reprezintă cheltuieli de înscriere și de frecventare a acestor școli și nu pot fi calificate drept „cheltuieli de școlarizare” în sensul articolului 3 alineatul (1) din anexa VII la statut, astfel cum este precizat la articolul 3 din DGA.
- 24 Având în vedere aceste elemente, Tribunalul a statuat în mod întemeiat, la punctul 40 din hotărârea atacată, că cotizațiile plătite asociațiilor fără scop lucrativ vizate nu pot fi calificate drept „cheltuieli de școlarizare”. Astfel, ele constituie cheltuieli generate de cerințe și de activități legate de proiectul specific și de școlarizare nesubvenționat al școlilor în cauză și trebuie considerate „alte cheltuieli aferente aplicării programei școlare a instituției de învățământ frecventate” în sensul articolului 3 al doilea paragraf din DGA, care, potrivit aceleiași dispoziții, nu sunt acoperite de alocația școlară B.
- 25 În consecință, primul motiv nu este întemeiat.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentația părților

- 26 Prin intermediul celui de al doilea motiv invocat, recurenții contestă punctele 45 și 46 din hotărârea atacată, în cadrul cărora, în primul rând, Tribunalul a amintit că nu poate fi constatată nicio încălcare a principiului protecției încrederii legitime atunci când s-au dat de către o instituție asigurări precise, necondiționate și concordante, dar care nu respectă prevederile statutului și, în al doilea rând, a indicat cu titlu suplimentar că nu reiese nicidecum din înscrisurile din dosar și, mai precis, dintr-un formular pregătit de administrația Parlamentului pentru școli că această administrație ar fi dat asigurări precise, necondiționate și concordante recurenților.
- 27 Recurenții arată că o inexactitate materială afectează constatările realizate în hotărârea atacată, întrucât în speță nu este vorba despre a ști dacă formularul respectiv poate demonstra existența cheltuielilor de înscriere, ci despre a verifica dacă practica stabilită de atâți ani în cadrul Parlamentului și necontestată de celelalte instituții ale Uniunii nu constituia mai degrabă o asigurare precisă, necondiționată și concordantă din partea administrației.
- 28 Parlamentul contestă existența unei inexactități materiale.

Aprecierea Curții

- 29 Este necesar să se arate că recurenții contestă un motiv neesențial al hotărârii atacate fără a repune în discuție jurisprudența potrivit căreia promisiunile făcute de administrația unei instituții unui funcționar care nu țin seama de dispozițiile statutare nu pot crea o încredere legitimă celui cărui i se adresează (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 noiembrie 1983, Thyssen/Comisia, 188/82, EU:C:1983:329, punctul 11, și Hotărârea din 6 februarie 1986, Vlachou/Curtea de Conturi, 162/84, EU:C:1986:56, punctul 6).
- 30 În consecință, cel de al doilea motiv, chiar dacă ar fi fondat, nu ar face posibilă anularea hotărârii atacate. Prin urmare, acest motiv este inoperant și, în consecință, trebuie respins.

Cu privire la al treilea motiv

Argumentația părților

- 31 Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurenții contestă punctele 47 și 48 din hotărârea atacată, prin care Tribunalul a declarat inadmisibilă argumentația lor potrivit căreia schimbarea practicii administrative este contrară principiului securității juridice pentru motivul că această argumentație nu a fost invocată în cadrul reclamației și, prin urmare, nu este conformă cu norma privind concordanța dintre reclamația administrativă prealabilă și acțiune. Recurenții arată că argumentul lor este un răspuns la o motivare care le-a fost prezentată pentru prima oară de către Parlament în răspunsul la reclamația lor.
- 32 Potrivit Parlamentului, motivul ridicat de recurenți în reclamație, prin care invocau schimbarea practicii administrative, era întemeiat pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime. Deciziile din 17 și din 19 noiembrie 2015, în care s-a răspuns la acest motiv, s-ar întemeia pe o jurisprudență constantă potrivit căreia simpla împrejurare că o alocație școlară a fost plătită în decurs de mai mulți ani nu este suficientă pentru ca personalul să se prevaleze de acest principiu. Astfel, dispozițiile care reprezintă cadrul juridic al atribuirii acestei alocații ar prevedea expres că ea face obiectul unei evaluări anuale și, prin urmare, că poate fi modificată de la un an la altul sau chiar eliminată. În consecință, amintirea caracterului anual al evaluării alocației școlare nu ar fi un motiv nou, ci un argument adus drept răspuns la contestațiile recurenților, care dispuneau de informații cu privire la acest aspect, astfel încât aveau posibilitatea să invoce un motiv întemeiat pe încălcarea securității juridice în reclamația lor.

Aprecierea Curții

- 33 În această privință, este necesar să se constate, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 60 din concluzii, că afirmația Parlamentului potrivit căreia alocația școlară face obiectul unei evaluări anuale a venit în sprijinul argumentației sale potrivit căreia nu ar fi dat asigurări precise și necondiționate recurenților cu privire la acordarea alocației școlare.
- 34 Prin urmare, această afirmație era un răspuns la motivul întemeiat pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime, invocat de recurenți în reclamația lor, și nu constituia un motiv al deciziilor din 17 și din 19 noiembrie 2015 care să fi apărut abia într-un stadiu al răspunsului la reclamații.
- 35 În consecință, al treilea motiv nu este fondat.

Cu privire la al patrulea motiv

Argumentația părților

- 36 Prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurenții contestă punctul 56 din hotărârea atacată. Aceștia estimează că Tribunalul a încălcat obligația de motivare atunci când a declarat inoperant primul aspect al celui de al treilea motiv, prin care aceștia invocasera faptul că părinții funcționari din cadrul altor instituții au beneficiat de rambursarea cheltuielilor de școlarizare pentru copii înscriși în aceleași școli precum copiii lor, dar și atunci când nu s-a pronunțat cu privire la încălcarea articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, invocată totuși la Tribunal. Aceștia arată că, conform articolului 1a din statut, în aplicarea acestui statut, funcționarii au dreptul la egalitate de tratament, ceea ce impune obligativitatea ca statutul menționat să fie interpretat, ca regulă generală, în mod autonom și uniform în întreaga Uniune. Or, Parlamentul ar fi arătat, în deciziile din 17 și din 19 noiembrie 2015, că împrejurarea că părinți care lucrează la Comisia Europeană primesc în

continuare rambursarea cheltuielilor de școlarizare pentru copiii lor înscriși la École internationale Le Verseau și la Athénée Ganenou nu reprezintă o inegalitate de tratament, ci este legată mai degrabă de faptul că „fiecare instituție dispune de atribuții de autoorganizare, care îi permit să își utilizeze în mod autonom marja de interpretare a dispozițiilor statutare”.

- 37 Recurenții susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că s-a abținut să examineze dacă motivarea formulată de Parlament cu privire la competențele sale discreționare în materie de interpretare a unei dispoziții legislative este prevăzută de statut și în conformitate cu principiul egalității de tratament.
- 38 Parlamentul contestă temeinicia celui de al patrulea motiv.

Aprecierea Curții

- 39 Este necesar să se constate că recurenții contestă concluzia Tribunalului care figurează la punctul 56 din hotărârea atacată, dar nu repun în discuție jurisprudența pe care Tribunalul și-a fondat concluzia, expusă după cum urmează la punctul 55 din hotărârea atacată:

„Totuși, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că un funcționar sau un agent temporar nu poate invoca o nelegalitate pentru a obține un avantaj. Astfel, respectarea principiului egalității de tratament trebuie conciliată cu respectarea principiului legalității, potrivit căruia nimeni nu poate invoca în beneficiul său o nelegalitate săvârșită în favoarea altuia (Hotărârea din 4 iulie 1985, Williams/Curtea de Conturi, 134/84, EU:C:1985:297, punctul 14, Hotărârea din 2 iunie 1994, de Compte/Parlamentul, C-326/91 P, EU:C:1994:218, punctele 51 și 52, și Hotărârea din 1 iulie 2010, Časta/Comisia, F-40/09, EU:F:2010:74, punctul 88).”

- 40 Or, citarea acestei jurisprudențe era suficientă pentru a răspunde în mod justificat la motivul întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament.
- 41 Aceasta justifică de asemenea deciziile din 17 și din 19 noiembrie 2015, întrucât această instituție considera că plata alocației școlare solicitate de recurenți ar încălca articolul 3 alineatul (1) din anexa VII la statut, poziție, pe de altă parte, confirmată de prezenta hotărâre.
- 42 În ceea ce privește articolul 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, este necesar să se constate că, în cererea lor introductivă în anulare, recurenții au făcut doar o aluzie la acest articol, dar nu au prezentat un motiv întemeiat pe încălcarea acestei dispoziții, motiv la care Tribunalul să fi fost obligat să răspundă.
- 43 În consecință, al patrulea motiv nu este fondat.
- 44 Întrucât toate motivele sunt nefondate, recursul trebuie respins.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 45 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 46 Întrucât Parlamentul a solicitat obligarea recurenților la plata cheltuielilor de judecată, iar aceștia au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară și hotărăște:

- 1) **Respinge recursul.**
- 2) **Doamna Irit Azoulay, domnul Andrew Boreham, doamna Mirja Bouchard și domnul Darren Neville sunt obligați la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături